

har jeg i øvrigt heller ikke mulighed for eftergældende lovgivning.

For så vidt angår erstatning for skader, der er forårsaget før patientforsikringslovens ikrafttræden den 1. juli 1992, er det den enkelte driftsansvarlige myndighed – det vil for sygehuses vedkommende sige amter og Hovedstadens Sygehusfællesskab – der selv afgør, hvorvidt man efter dansk rets almindelige erstatningsretlige regler kan anerkende en erstatningspligt over for en patient, der har pådraget sig en skade.

Såfremt sygehusmyndigheden ikke vil anerkende en erstatningspligt, er patienten henvist til at anlægge en erstatningssag ved domstolene. Patienten kan således ikke som forudsat i begrundelsen for spørgsmålet indbringe et sygehusudvalgs afslag på erstatning for Patientklagenævnet.

Spm. nr. S 1930

Til sundhedsministeren (8/4 97) af:

Jan Køpke Christensen (FP):

»Vil ministeren, efter at der er fremkommet eksempler på, at der stadig foregår svindel med receptpligtig medicin, oplyse, hvilke initiativer regeringen agter at iværksætte for at komme svindelen til livs?«

Begrundelse

Spørgeren henviser til eksempler på svindel med videresalg af receptpligtig medicin, der stadig har et absolut uacceptabelt omfang. For ca. 1 år siden var der de samme problemer, men på daværende tidspunkt mente ministeren ikke, at det var et stort problem.

Spørgeren håber, at ministeren indser alvoren i, at det ikke kan være rimeligt, at tavshedspligten skal beskytte svindlere med receptpligtig medicin. Med henblik på ovennævnte ønsker spørgeren således klarlagt, om tavshedspligten både for apoteker og læger bør tages op til revision.

Svar (15/4 97)

Sundhedsministeren (Birte Weiss):

Jeg skal indledningsvis understrege, at videresalg af lægemidler er en strafbar handling, som det påhviler politiet at efterforske og anklagemyndigheden at retsforfølge.

Jeg er enig i, at der er behov for en samlet revision af reglerne om lægers og andre sundhedspersoners tavshedspligt og videregivelse af helbredsoplysninger. Som jeg allerede har oplyst i min besvarelse af spørgsmål S 1885, findes reglerne om disse gruppers tavshedspligt i dag i mange forskellige lovgivninger, hvilket gør det vanskeligt for patienter og sundhedspersoner at overskue retstilstanden. Jeg overvejer derfor en revision af disse regler med henblik på den kommende folketingssamling.

Jeg er indstillet på, i forbindelse hermed, at inddrage spørgsmålet om apotekernes tavshedspligt.

Spm. nr. S 1957

Til sundhedsministeren (10/4 97) af:

Jan Køpke Christensen (FP):

»Vil ministeren tage initiativ til, at ordningen med lægernes pligt til at orientere Sundhedsstyrelsen, når de udskriver recepter på rohypnol, udvides til også at gælde for anden stærkt vanedannende medicin, eksempelvis valium og stesolid?«

Begrundelse

Lægerne skal i forvejen rapportere til Sundhedsstyrelsen, når de udskriver recepter på rohypnol. Ordningen har været en succes og afgørende for, at forbruget af rohypnol er faldet markant. Det er derfor spørgerens opfattelse, at der ingen begrundelse er for, at ordningen ikke kan overføres til anden stærkt vanedannende medicin, f.eks. valium og stesolid.

Svar (18/4 97)

Sundhedsministeren (Birte Weiss):

I marts 1996 udvidede Sundhedsstyrelsen den registrering (kopieringspligt), der hidtil alene